

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XVII. De Adventu Matris eorundem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

Episcopi obtulerunt. Videres humano in corpore vultus angelicos. Videres expulsa Dæmoniacci squaloris inertia in vultibus iuuenum Christum, nouum hominem gratiosam iam coruscare aspectu. Pontifex ipse omnesque alij sacerdotes & clerici gauisi sunt, & admirati super gratia quam vidēre in pueris. Sed quid multa? baptizati sunt, propter octauam purificationis, octo dies apud Episcopum commorantes, in domos parentum non sunt reuerſi.

DE ADVENTV MATRIS
eorundem.

MA TER vero illorum (nam pater domo aberat) vbi quæ gesta sunt audiuit, pueris nōdum exalbatis, vltra quam dici queat, gaudio perfusa, cuidam de pueris suis, vade inquit, nuncia domino meo Episcopo, quia ipsum, & filios meos videre venio. Erat enim magnæ honestatis & potentæ in ciuitate illa. Episcopus ergo audiens illam aduenire de subrecto exiens in graminis cespite sub diuo confedit, suosq; regeneratos adhuc in albis positos, circumfidentibus clericis, ad pedes suos collocavit. Sed vbi matrem eminus aduenientem conspiciunt, modestè confurgentes, & Episcopo inclinantes, quod aduertere pulchrum fuit, quasi petita licentia obuam ei vadunt. Quos illa intuens albatos, magnitudine gaudij quasi amens & stupida, soluta in lachrymas subito in terram corruit. Accurrit Episcopus, accurrunt clerici, leuant, tenent, consolantur: putabant enim quod nimietate doloris defecisset, at illa recuperato flatu, benedico, inquit, te Domine Iesu Christe, totius spei & consolationis auctor, quod filios meos tuis Sacramentis imbutos, tuæq; fidei veritate aspicio illustratos

Ecc

stratos

stratos. Scis enim Domine Iesu Christe quod hos (te-
nensque osculata pueros & amplexata) in secreto pecto-
ris meituae miserationi iam per multos annos commen-
dare non cessavi, petens ut hoc eis faceres quod fecisti.

Deinde ad Episcopum, Benedictus, inquit, introitus
tuus in hanc civitatem, domine & pater reuerendissime:
multum enim populum tua perseverantia domino hic
habet acquirere. Non te fatiget dilatio. En ego ipsa quae
coram teasto, Dei omnipotentis adiutorio, & tui, pater,
animata praesentia, sed & pignorum meorum freta sub-
sidio, Christianam me conuicteor: quod haecenus non au-
debam.

JIVX

Sicut enim protestata est, in diebus adolescentiae suae,
de terra Christianorum ablata fuit: & cum esset ingenua
& speciosa, gentili hominum marito suo diuiti ac praepo-
tenti hero copulata est, & eisdem filios ex eo suscepit.
Episcopus ergo super his omnibus Deum benedicens,
confitenti matronae verbo confortationis fidem auxit &
fiduciam, suaeque liberalitatis non immemor, griseae pelliculae
chlamidem preciosam ei dedit, & eadem petente atque cum
fiducia iam euangelizante, omnes eius domesticos aqua
tinxit regenerationis; deinde etiam omnes conuicinos
eius ac familiares viros ac foeminas cum paruulis suis ea-
dem socieras inuoluit. Pueros quoque ipsos post exple-
tos octo dies, in die depositionis albarum, duabus camisijs
de subtili panno vestiuit, & easdem camisias aurifrigio in
ora capiti & sutura humerali atque brachiali ornari eis fe-
cit, duosque cingulos aureos tradens & calciameta pictu-
rata, verboque doctrinae & Sacramento Eucharistiae &
Communionis cum gaudio in matris domum remisit. Ita
miris modis aurum suum & donaria OTTO beatissimus
expendit,

*l. capitis vel
capitij.*

expedit. Vt enim salui essent homines precio cōduxit, verbo instruxit, rudēsque alumnos, & spiritualibus documētis in formabat, & corporalibus beneficijs conciliabat. Sed quanto scēnore donaria sua in thesauros domini sui aliquotiens congesserit, hoc proximo poterit aduerti cloquio.

QUOMODO PVERI REVER-
sicoanis et conciuibus de pietate & li-
beralitate Episcopi pradica-
uerunt.

RÆfati etenim pueri cum ad suos co-
adolescentes peruenissent, & quomodo ab Epi-
scopo habiti & instructi essent, quanta esset apud illum disciplina & honestas, quanta pietas & mansuetudo nunciare cœperunt, mox etiam quantæ munificentiæ ac liberalitatis circa omnes existeret, prædicare obliti non sunt: atque in argumentum rei, cernite, inquirunt, his indumētis post omnia beneficia sua nos induit, his aureis eingulis honorauit. Pecunia sua captiuos redimit, suis impensis eosdem vestit, cibus reficit, & liberos abire permittit, quid vnquam simile visum auditumue est in terra POMMERANORVM: quid simile nostri pontifices & sacerdotes faciunt? Nunc certe aliquem visibilem DEVM inter homines aduenisse ipsa gratuita redemptio captiuorum, in cippis & compedibus putrefactorum, multos ciues nostros fecerat autumare: sed ille hoc negans, non DEVM se, sed DEI altissimum seruum pro nostra salute ad nos directum, dici & credi optat; & animæ immortali-

Ecc 2

mortali-